

00:00:15

Ma tahan rääkida nendest kolmest tööst.

Need on väga värvilised ja nende abstraktsed vormid on dramaatilised. Oma kunstipraktikas huvitun ma nn värviväljadest, mis olid populaarsed 1960-70ndate kunstis. Mind paeluvad värvilaigud, mis paistavad olevat ühevärvilised. Samuti olen väga huvitatud jälje jätmisest. Kunstnik loob teost mingi vahendiga - pliiatsi või grafiidiga. Mina teen seda kätega.

Vaadake neid töid ja nende väljasid lähemalt. Võib arvata, et see on ühtlane kollane, kuid tegelikult on seal umbes 12-13 erinevat tooni kollast. Ja nende toonide kokkumäng loob meile arusaama, et see on kollane.

Jälgige kuidas kollane läheb üle teisteks värvideks.

Selle töö pealkiri on "*kui päevad kasvavad*". Siin kujutan perioodi, mil sügis läheb üle talveks. Näeme kuidas saabub pime talveaeg, lumi langeb maa suunas, ja siin näeme erinevaid lillasi toone.

Ma töotan akrüülvärvidega, kuna need kuivavad kiiresti ja saan kiirelt luua palju erinevaid toone. Ma arvan, et peaaegu kõikidel mu maalidel on üks töötlemata koht. Seda pinda on krunditud ja see on ära märgitud, kuid pole üle värvitud. See koht viitab, et maalidel on sisemine ja välimine pool. Need jäljed liiguvad lilla sisse ja ilmnevad taas roosal toonil, liikudes siis uuesti maali sisse.

Kunstnikuna kasutan neid märke, et aidata vaatajal maali lugeda. Need jooned aitavad vaataja pilgul maalil liikuda ja osutavad liikumisele maalil. Ma loodan, et iga mu maal kannab draamat, mis tõmbab teid maali lähemalt vaatama. Mitte ainult värvidele, vaid ka liikumisele.

Roosa läheb üle kollaseks ja näete, et need jäljed on nagu pilved. Mind lummab pilvede liikumine ja muundumine. Tahan luua värvivälja, kus värvid võitlevad oma positsiooni pärast. Kuidas ma kuulun siia ruumi. Ja võibolla see seondub ka sellega kuidas Ameeriklane üritab Eestis olla. Kuidas ma siia kogukonda kuulun, kuidas ma lükkan või tõmban. See töö on talve tulekust.

00:03:45

Selle töö puhul näitan teile joont, mis on ülemaalitud ja mis on tegelikult süda. Selle töö nimi on "*Hoolitse mida sa armastad*". Hakkasin selle peale mõtlema kui olime karantiinis. Mis on need asjad, mis on kõige väärtuslikumad. Tihti mõtleme siis juveelidele või kullale. Siin näetegi tilkuvat kulda.

Olen mõelnud ka sellele, mis võib merel juhtuda. Mitmed õnnetused, mitmed laevahukud. Leiame merepõhjast aardeid ja tean, et Läänemeres on mitmeid aardeid kaduma läinud. Siin näeme purjelaeva, mida võime Noblessneris kohata. See laev ulbib siin sinisel merel. Kus on meri, kus on taevast. Täpselt ei ole aru saada. Kuid peame alati meeles pidama et peame hoolitsema seda sa armastame.

00:05:04

Selle töö pealkiri on "*kõigel on oma lugu*". Mis on tõsi. Kõigil meil on kogemused ja teadmised, mida me kogume ja mis meid mõjutavad. See töö käsitleb Noblessneri piirkonda ja selle ajalugu. Uustulnukana näen siin uusi kortereid ja Iglu küla, asjad muutuvad. Kuid tean ka, et see piirkond oli ükskord suletud. Kõigel on ajalugu.

Selle tööga üritan taaskord kutsuda vaatama maali sisse ja välja. Olen loonud päikse ja kuldse kaare, mis tilgub. Päikese all on teiste värvide tilgad, mille maalisin pliitsi ja veega. Need jäljed liiguvad taas alla ja sisse ja välja ja ringi. Võib mõelda, et see on meri kust liigume roosa päikse suunas, näete siin ka oranži, kollast ja rohelist. Mängin taaskord sellega kui rikkalikud need värvid on.

Roosa liigub allapoole ja saab kokku lillaga. Me soestame tihti värve kogemuste ja tunnetega. Olen alles hiljuti aru saanud, et kasutan oma maalides tihti roosat. Pean tunnistama, et ma pole kindel miks. Võib olla leiate teie vastuse.

00:07:10

Tahtsin rääkida oma tööde pealkirjadest ja sellest, mida tähendab oma kunstist rääkimine. Kunstnikuna on väga oluline ennast selgelt väljendada. Kunstnik suhtleb teistega oma tööde kaudu. Kui arusaamine on liiga keeruliseks tehtud siis ei leia tööd vaatajaga nii head sidet.

Selles seerias on 2 tööd, millel on olulised pealkirjad. Mu tööde pealkirjad on kutsed. Samuti on erinev tähendus on suurte tähtedega või väikeste tähtedega pealkirjadel. Interneti-teadlikud inimesed teavad, et suurte tähtedega kirjutamist tõlgendatakse karjumisena. Suurte tähtedega pealkirjad üritavad tähendust rõhutada. Väikeste tähtedega pealkirjad mõjuvad mahedamalt või kutsena.

"aeglaselt lõpmatuse poole triivimas" ja *"pea meeles, kuidas hõljuda"*. Ma ei oleks saanud neid töid varem luua. Olen aru saanud, et suurem osa elust on mul seljataga ja kui seda on ees. Ma mõtlen tihti oma kuidas ma noorena igapäev töötasin, et üüri maksta või tegelesin erinevate suhetega. On lihtne unustada mõnda olulist elu detaili.

"pea meeles, kuidas hõljuda" viitab lapsepõlvele, hetkedele mil veedad aega metsas või aasal, vaadates vabalt liueldes üles universumi poole. Lapse mõistus on nii puhas ja püha ning kergelt kaduv. Peame proovima seda tunnet mäletada ka siis kui oleme vanemad.

"aeglaselt lõpmatuse poole triivimas" on sama mõtte aga teises suunas. Edasi liikumine. Siit ilmast lahkumine. Ajal, mil seda tööd maalisin suri ära üks mulle väga lähedane professor. Ta on mind mu professionaalsele teekonnal palju mõjutanud. Sain aru, et tema olemus on tulevikus hääbuv ja, et ma pean tema lugu edasi kandma.

See sümbol siin meenutab küll laeva, kuid see ei ole laev. Kui vaatate Noblessneri piirkonnas ringi siis kindlasti leiate selle Staapli 3 galerii lähedalt. Otsige see üles. See on aken, mis on suunatud ülespoole. Ülespoole minnes liigute taeva poole, ületate selle maailma piiri.

"aeglaselt lõpmatuse poole triivimas" tähendab, et olete siin vaid teatud aja. Tehke nii palju kui jõuate nii hästi kui saate. Olge nii lahked kui saate, sest ühel päeval ei ole see enam võimalik. See töö on meile selle meenutamiseks.